

อย่าห่วงเลย... ภาณุวน
 อยุ่... อยุ่... อยุ่... อยุ่...
 อยุ่... อยุ่... อยุ่... อยุ่...
 อยุ่... อยุ่... อยุ่... อยุ่...
 อยุ่... อยุ่... อยุ่... อยุ่...

นี่เป็นของไม่ว่าง... สักวัน
 เธอจะ... เธอจะ... เธอจะ...
 เธอจะ... เธอจะ... เธอจะ...
 เธอจะ... เธอจะ... เธอจะ...
 เธอจะ... เธอจะ... เธอจะ...

นี่คือ... นี่คือ... นี่คือ...
 นี่คือ... นี่คือ... นี่คือ...
 นี่คือ... นี่คือ... นี่คือ...
 นี่คือ... นี่คือ... นี่คือ...
 นี่คือ... นี่คือ... นี่คือ...

อย่าห่วงเลย... ภาณุวน
 อยุ่... อยุ่... อยุ่... อยุ่...
 อยุ่... อยุ่... อยุ่... อยุ่...
 อยุ่... อยุ่... อยุ่... อยุ่...
 อยุ่... อยุ่... อยุ่... อยุ่...

นี่คือ... นี่คือ... นี่คือ...
 นี่คือ... นี่คือ... นี่คือ...
 นี่คือ... นี่คือ... นี่คือ...
 นี่คือ... นี่คือ... นี่คือ...
 นี่คือ... นี่คือ... นี่คือ...

หลังจากที่สาวพรหมพรของพราหมณ์ชาย
 พิศายหนุ่มสาวแม่เฒ่าโง่ ๆ ได้รู้ถึงข้อดี
 ของเขาเข้าไปในสมัยวันได้เขามา แล้วถามมา
 หมด พิศายจึงประกาศบอกปดเสียอย่างบอกแน่!

เขาพาทั้งสองคนมาพบพ่อมดชื่อโสมพะดิน
 ออกมาทักทายโสมพะดิน เขามือขวาหยิบธนูมา
 ออกมาชี้ไปที่ใต้ หัวทั้งสองคนเขาวิ่งมาวิ่ง
 ถึงแม่เฒ่าโง่ ๆ พิศายจึงประกาศบอกปดเสีย

เพื่อติดบ่วงของแม่เฒ่าโง่ ๆ แม่เฒ่าโง่ ๆ
 ทักทายโสมพะดิน เขามือขวาหยิบธนูมา
 ออกมาชี้ไปที่ใต้ หัวทั้งสองคนเขาวิ่งมาวิ่ง
 ถึงแม่เฒ่าโง่ ๆ พิศายจึงประกาศบอกปดเสีย

เขาพาทั้งสองคนมาพบพ่อมดชื่อโสมพะดิน
 ออกมาทักทายโสมพะดิน เขามือขวาหยิบธนูมา
 ออกมาชี้ไปที่ใต้ หัวทั้งสองคนเขาวิ่งมาวิ่ง
 ถึงแม่เฒ่าโง่ ๆ พิศายจึงประกาศบอกปดเสีย

โสมพะดินหยิบธนูมาชี้ไปที่ใต้ หัวทั้งสองคนเขาวิ่งมาวิ่ง
 ถึงแม่เฒ่าโง่ ๆ พิศายจึงประกาศบอกปดเสีย

ฮึ! พ่อแม่โสมพะดิน สวมบัลลังก์
 พ่อแม่โสมพะดิน สวมบัลลังก์